

drive Forhandlingspolitik, at der kan fremkomme en saadan noget ekstraordinær Maade, at saa en Ende paa Sagerne.

Lige overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (E. Hage) vil jeg gøre den Bemærkning, at det blev enstemmigt indstillet af det Udvalg, som havde med Brændevinsbestatningen at gøre og fremkalde Loven af 1887 — enstemmigt af alle dets 15 Medlemmer. — at sætte de Boder, som der bleve satte, og som det nu af den ærede sidste Taler blev fremhævet, vare af ganske samme Bestaffenhed som dem der nu foreslaas med Hensyn til bayersk Al. (Afskydelse af Berg). Jeg kan ikke høre, hvad det ærede Medlem siger. (Taler: Betale for sine Følk, det staar der ikke). Det er de Sætninger, som det ærede Medlem læste op, jeg henholder mig til. Altsaa, det blev enstemmigt indstillet. I øvrigt maa man fastholde, at naar der skal gives nye Love paa et saa vanskeligt Gebet som dette, er det klart, at man har at vælge mellem to Under, enten vil man værge Producenten i hans Virksomhed i enhver Henseende, og saa udsætter man sig for, at Statskassen vil blive narret for sin Indtagt, eller ogsaa maa man lægge en ekstraordinær Myndighed i Administrationens Hænder. Jeg vil selvfølgelig meget gerne indrømme det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds, at det ikke er heldigt, at der lægges en saa overdreven Myndighed i Administrationens Hænder, men man har Valget mellem et af to Under, og det forekommer mig naturligt at begynde paa den sikre Side i saa Henseende, stolende paa, at der vil blive vist den samme Humanitet, som der al Tid er vist fra Administrationens Side, baade i Toldforhold og i mange andre lignende Forhold, og saa senere at fastslaa visse Regler, naar først Praksis har godtgjort, paa hvilken Maade de Spørgsmaal bedst maa behandles.

Jeg havde egentlig kun begæret Ordet for at høre et Par Ord med Hensyn til de Udtalelser, der ere faldne om en kommende Revision af Toldloven. Jeg veed ikke, om den højtærede Formand vil tillade mig at gøre en ganske enkelt Bemærkning i saa Henseende. Jeg vil da blot beklage de Udtalelser, som ere faldne ved forskellige Lejligheder — ogsaa i det andet Ting, men det vedkommer os jo ikke direkte — om, at Toldrevisionen skulde nu have vist sig uigen-nemførlig, fordi det er konstateret, at Uoverensstemmelserne ere for store. Det skulde undre mig, hvis nogen nogenstade har troet, at man kunde gennemføre en almindelig Toldreform, naar man vil paa en Gang

forløse dette Ting og de Fordringer, der ere stillede fra det danske Agerbrug med de Krav, der stilles fra den saakaldte protektionistiske Side. Det har taget klart for mig, og jeg tror for de fleste, og det har jeg udtalt tidligere, at det er umuligt at forløse de Krav paa en almindelig rationel Maade, jaaledes at, skal der opnaas en Forandring i vore Toldforhold, kan det kun være en partiel Reform, paa Punkter, hvor man i det hele taget kan være enig om, at der er noget at rette, og det skulde gøre mig meget ondt, om den Diskussion, der har været ført i det andet Ting i saa Henseende, skulde være det sidste Ord i denne Sag for længere Tid. Thi der er saadanne Mangler i vor Toldlov, som kunne rettes, uden at komme ind paa store Principspørgsmaal. Der er selv af den højtærede Finansminister antydet, at man kan gaa den Vej at godtgøre de ubestyttede Producenter den Told, de have erlagt, og paa den Maade mulig komme uden om enkelte af Vanskelighederne. Jeg ser ikke, hvorfor man ikke kan tage saadanne Spørgsmaal op for sig selv, og jeg ser ikke, hvorfor man ikke overhovedet kan have Frihavns-spørgsmaalet liggende for sig i brændende Aktualitet, uden samtidig at være beredt paa at komme med visse Forandringer i Toldloven; thi ganske at overlade Finansbestyrelsen alt med Hensyn til Frihavnen vilde dog være en temmelig mærkelig Fremgangsmaade. Alle de Industrier, som ikke ere toldbemyttede, men maa betale Told af deres Raaprodukter, de maatte paa Forhaand principmæssig forbydes paa Frihavns-territoriet, men saa kommer man ganske sikkert til at forbyde en hel Del Virksomheder, som det ikke vilde være heldigt at forbyde. Det er Punkter i Toldloven, som maatte kunne rettes med lidt god Vilje fra de forskellige Sider, uden at man absolut maatte komme ind paa en almindelig Revision af hele Toldloven. For nylig er der omdelt et Andragende fra en stor Mængde danske Skibsførere, som jo viser en anden stor Alemp, idet danske Skibe føres til Udlandet og der fuldt tiltales for saa atter at føres tilbage til danske Havne. Det vil selvfølgelig, naar det udvikler sig videre, være et overordentlig stort Tab for den danske Industri, og af den Art Tab vil der være mange, som det vilde være heldigt at bøde paa, inden det er for sild.

Jeg skal indskrænke mig til at udtale Haabet om, at de Udtalelser, der ere faldne i det andet Ting, ikke maatte være et almindeligt Onske i dette Ting, nemlig at ethvert Haab om en Revision af væsentlige Mangler ved Toldloven skulde være falben